DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 528/2014

od 12. ožujka 2014.

o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za rizike osim delta-rizika za opcije u standardiziranom pristupu tržišnom riziku

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ([1]), a posebno članak 329. stavak 3. treći podstavak, članak 352. stavak 6. treći podstavak i članak 358. stavak 4. treći podstavak te Uredbe,

budući da:

(1) S obzirom na mandat iz Uredbe (EU) br. 575/2013 za izradu više metoda za obuhvaćanje drugih rizika, osim delta-rizika, u kapitalnim zahtjevima institucija „na način koji je razmjeran opsegu i složenosti poslovanja institucija vezano uz opcije i varante", primjereno je osmisliti pristupe s različitim razinama složenosti i osjetljivosti na rizik koji mogu biti prikladni za različite profile institucija. Stoga je primjereno predvidjeti tri pristupa po redu složenosti kako bi se izmjerili rizici osim delta-rizika za opcije i varante: i. pojednostavnjeni pristup; ii. pristup delta-plus; iii. scenarijski pristup. Taj okvir, koji se temelji na trima pristupima, velikim dijelom primjenjuje okvir za rizike osim delta-rizika koji je osmislio Bazelski odbor za nadzor banaka (BCBS) uz potrebne prilagodbe kako bi se u obzir uzela Uredba (EU) br. 575/2013. Time se dodatno osigurava dosljednost između pravila Unije i međunarodno priznatih minimalnih standarda.

(2) S obzirom na to da je institucijama koje primjenjuju pristup delta-plus potrebno omogućiti tretman nekontinuiranih opcija na način koji je osjetljiviji na rizik, institucije trebaju moći kombinirati pristupe za mjerenje rizika za opcije i varante u skladu s određenim uvjetima, ne samo unutar grupa već i unutar pojedinih pravnih subjekata. Unatoč tome, kako bi se izbjegla mogućnost da institucije selektivno primjenjuju pristupe kako bi umanjile svoje kapitalne zahtjeve, kombinacija pristupa treba se dopustiti na pojedinačnoj osnovi samo pod uvjetom da institucije odrede opseg primjene svakog pristupa prije nego što ga počnu koristiti, kako bi ga dosljedno primjenjivali.

(3) Rizici osim delta-rizika povezani s opcijama i varantima mogu obuhvatiti, ali ne isključuju rizike koji nastaju zbog promjena u gama-koeficijentu instrumenta koji se naziva „gama -rizik" ili „rizik konveksnosti" kako je utvrđen u članku 4. stavku 1. točki (a) ove Uredbe, rizike koji nastaju zbog promjena u vega koeficijentu koji se nazivaju „vega-rizik" ili „rizik volatilnosti" kako je utvrđeno u članku 4. stavku 1. točki (b) ove Uredbe, rizika koji nastaju zbog promjena u kamatnim stopama koji se nazivaju „rizik kamatne stope" ili „ro-rizik", nelinearnosti koje ne može obuhvatiti gama-rizik i rizik pretpostavljene korelacije o košaricama opcija ili varanta. Od tih rizika samo su gama-rizici i vega-rizici takve značajnosti koja opravdava nametanje kapitalnih zahtjeva, čak i za složenije institucije, i stoga samo te vrste rizika treba obuhvatiti u izračunu kapitalnih zahtjeva. Uredbom (EU) br. 575/2013 zahtijeva se od institucija da pribave prethodno odobrenje nadležnog tijela za uporabu internog modela za izračun delta-koeficijenta. Međutim, uporabu pristupa za rizike osim delta-rizika treba pratiti i ocijeniti u okviru postupka nadzorne provjere i ocjene institucija koji su utvrđeni odredbama Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([2]). Nadalje, veća složenost scenarijskog pristupa zahtijeva bolje praćenje nadležnih tijela i stoga taj pristup koji rabe institucije treba podlijegati specificiranim uvjetima primjene, prije prve uporabe i tijekom uporabe.

([1]) SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

([2]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnosti kreditnih institucija i o bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i kreditnih društava, izmjeni Direktive 2002/87/EZ i o stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

(4) S obzirom na to da se članak 330. Uredbe (EU) br. 575/2013 o tretiranju ugovora o razmjeni promjenjive i fiksne kamatne stope primjenjuje samo za potrebe kamatnog rizika, ne treba se uzimati za obzir za određene financijske instrumente, npr. za ugovore o razmjeni.

(5) Odredbe u ovoj Uredbi blisko su povezane jer se sve odnose na mjerenje rizika osim delta-rizika za opcije i varante povezane s različitim odnosnim instrumentima. Kako bi se osigurala dosljednost među tim odredbama koje bi trebale stupiti na snagu u isto vrijeme te kako bi se osobama koje podliježu tim obvezama omogućila široka preglednost i jednostavan pristup tim odredbama, poželjno je jednom uredbom obuhvatiti sve regulatorne tehničke standarde u vezi s ovim pitanjem propisane Uredbom (EU) br. 575/2013.

(6) Ova se Uredba temelji na nacrtu regulatornih tehničkih standarda koji je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo dostavilo Komisiji.

(7) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo provelo je otvoreno javno savjetovanje o nacrtu regulatornih tehničkih standarda na kojem se temelji ova Uredba, izvršilo analizu mogućih povezanih troškova i koristi te zatražilo očitovanje Interesne skupine za bankarstvo osnovane u skladu s člankom 37. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ([1]),

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Određivanje kapitalnih zahtjeva za rizik osim delta-rizika za opcije i varante

1. Institucije izračunavaju svoje kapitalne zahtjeve za tržišni rizik u odnosu na rizik osim delta-rizika za opcije i varante kako je propisano člankom 329. stavkom 3., člankom 352. stavkom 6. i člankom 358. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 u skladu s jednim od sljedećih pristupa:

(a) pojednostavnjeni pristup kako je utvrđeno člancima 2. i 3. ove Uredbe;

(b) pristup delta-plus kako je utvrđeno člancima 4., 5. i 6. ove Uredbe;

(c) scenarijski pristup kako je utvrđeno člancima 7., 8. i 9. ove Uredbe.

2. Pri izračunu kapitalnih zahtjeva na konsolidiranoj osnovi institucije mogu kombinirati uporabu različitih pristupa. Na pojedinačnoj osnovi institucije mogu kombinirati samo scenarijski pristup i pristup delta-plus pod uvjetima utvrđenima u člancima 4. do 9.

3. Za potrebe izračuna iz stavka 1. institucije poduzimaju sljedeće korake:

(a) raščlambu košarica opcija ili varanta u njihove osnovne sastavne dijelove;

(b) raščlambu opcija gornje granice i opcije donje granice ili drugih opcija koje se odnose na kamatne stope različitih datuma u lanac neovisnih opcija koje se odnose na različita razdoblja („*caplet*” i „*floorlet*”);

(c) tretman opcija ili varanta u ugovorima s fiksnim do promjenjivim kamatnim stopama u opcije ili varante u ugovoru s fiksnom kamatom;

(d) tretman opcija ili varanta koji se odnose na više od jednog odnosnog instrumenta među onima opisanima u članku 5. stavku 3., kao košarice opcija ili varanta pri čemu svaka opcija ima jedan jasan odnosni instrument.

Članak 2.

Uvjeti za primjenu pojednostavnjenog pristupa

Institucije koje samo kupuju opcije i varante mogu koristiti samo pojednostavnjeni pristup.

Članak 3.

Određivanje kapitalnih zahtjeva u skladu s pojednostavnjenim pristupom

1. Institucije koje primjenjuju pojednostavnjeni pristup izračunavaju kapitalne zahtjeve u vezi s rizicima osim delta-rizika za opcije kupnje i prodaje ili za varante kao veći iznos između nule i razlike među sljedećim vrijednostima:

(a) bruto iznosa, kako je opisan u stavcima 2. do 5.;

([1]) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

(b) iznosa delta ekvivalenta ponderiranog rizikom koji se izračunava kao tržišna vrijednost odnosnog instrumenta, pomnožena delta-koeficijentom i zatim pomnožena jednim od sljedećih relevantnih pondera:

i. za specifični i opći rizik vlasničkih instrumenata ili kamatni rizik, u skladu s trećim dijelom glavom IV. poglavljem 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

ii. za robni rizik u skladu s trećim dijelom glavom IV. poglavljem 4. Uredbe (EU) br. 575/2013; i

iii. za valutni rizik u skladu s trećim dijelom glavom IV. poglavljem 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Za opcije ili varante koji su obuhvaćeni jednom od sljedeće dvije kategorije, bruto iznos iz stavka 1. određuje se u skladu sa stavcima 3. i 4.:

(a) ako kupac ima bezuvjetno pravo kupiti odnosnu imovinu po unaprijed određenoj cijeni na datum isteka ili u bilo koje doba prije datuma isteka te ako kupac ima obvezu ispuniti potražnju kupca („jednostavna opcija kupnje ili jednostavni varanti”);

(b) ako kupac ima bezuvjetno pravo prodati odnosnu imovinu na isti način kako je opisano u točki (a) („jednostavna opcija prodaje ili jednostavni varanti”).

3. Bruto iznos iz stavka 1. izračunava se kao maksimum između nule i tržišne vrijednosti odnosnog vrijednosnog papira pomnožen sa zbrojem specifičnih i općih tržišnih rizika kapitalnih zahtjeva za odnosni instrument minus iznos profita, ako ga ima, koji je rezultat izvršenja opcije odmah („*in the money*”) ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) opcija ili varant obuhvaća pravo na prodaju odnosne imovine („duga prodaja”) i kombinira se s ulaganjima u odnosnoj imovini („duga pozicija u odnosnom instrumentu”);

(b) opcija ili varant obuhvaća pravo na kupnju odnosne imovine („duga kupnja”) i kombinira se s obećanjem da se ulaganje proda u odnosnom instrumentu („kratka pozicija u odnosnom instrumentu”).

4. Ako opcija ili varant obuhvaćaju pravo na kupnju odnosne imovine („duga kupnja”) ili pravo na prodaju odnosne imovine („duga prodaja”) bruto iznos iz stavka 1. manji je od sljedeća dva iznosa:

(a) tržišne vrijednosti odnosnog vrijednosnog papira pomnoženog zbrojem specifičnih i općih zahtjeva tržišnog rizika za odnosnu imovinu;

(b) vrijednosti pozicije koja se određuje metodom vrednovanja po tržišnoj vrijednosti ili metodom vrednovanja po modelu kako je propisano člankom 104. stavkom 2. točkama (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 („tržišna vrijednost opcije ili varanta”).

5. Za sve vrste opcija ili varanta koje nemaju značajke iz stavka 2. bruto iznos iz stavka 1. tržišna je vrijednost opcije ili varanta.

Članak 4.

Pregled određivanja kapitalnih zahtjeva u skladu s pristupom delta-plus

1. Ako se institucije odluče primjenjivati pristup delta-plus za opcije i varante kojima je gama koeficijent kontinuirana funkcija u cijeni odnosnog instrumenta i kojima je vega koeficijent stalna funkcija u pretpostavljenoj volatilnosti („kontinuirane opcije i varanti”) kapitalni zahtjevi za rizike osim delta-rizika za opcije ili varante izračunavaju se kao zbroj sljedećih zahtjeva:

(a) kapitalni zahtjevi u vezi s djelomičnom izvedenicom delta-koeficijenta u odnosu na cijenu odnosnog instrumenta, što je za opcije obveznica ili varante djelomična izvedenica delta koeficijenta s naznakom prinosa do dospijeća za odnosnu obveznicu, a za opcije na ugovor o razmjeni djelomična je izvedenica u odnosu na stopu razmjene;

(b) zahtjev koji se odnosi na prvu djelomičnu izvedenicu vrijednosti opcije ili varanta u odnosu na pretpostavljenu volatilnost.

2. Pod pretpostavljenom volatilnosti podrazumijeva se vrijednost volatilnosti u formuli za određivanje cijene opcije ili varanta za koju je s obzirom na određeni model za određivanje cijene i s obzirom na razinu svih drugih uočljivih cjenovnih parametara teoretska cijena opcije ili varanta jednaka njihovoj tržišnoj vrijednosti, pri čemu se „tržišna vrijednost” tumači na način opisan u članku 3. stavku 4.

3. Kapitalni zahtjevi za rizike osim delta rizika koji su povezani s nekontinuiranim opcijama ili varantima određuju se kako slijedi:

(a) ako su opcije ili varanti kupljeni, kao maksimalni iznos između nule i razlike između sljedećih vrijednosti:

i. tržišne vrijednosti opcije ili varanta, tumačene na način opisan u članku 3. stavku 4.;

ii. iznosa jednakog ponderiranom riziku delta-ekvivalenta, tumačenog na način opisan u članku 3. stavku 1. točki (b);

(b) ako su opcije ili varanti prodani, kao maksimalni iznos između nule i razlike između sljedećih iznosa:

i. odgovarajuće tržišne vrijednosti odnosne imovine koja podrazumijeva najveću moguću naplatu na dan isteka, ako je ugovorno utvrđena ili tržišnu vrijednost odnosne imovine ili učinkovite zamišljene vrijednosti ako najveća moguća naplata nije ugovorno utvrđena;

ii. iznosa jednakog ponderiranom riziku delta-ekvivalenta, tumačenog na način opisan u članku 3. stavku 1. točki (b).

4. Vrijednost za gama-koeficijent i vega-koeficijent koji se koriste u izračunu kapitalnih zahtjeva izračunava se uporabom odgovarajućeg modela za određivanje cijena iz članka 329. stavka 1., članka 352. stavka 1. i članka 358. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako se gama-koeficijenti ili vega-koeficijenti ne mogu izračunati u skladu s ovim stavkom, kapitalni zahtjevi za rizike koji nisu delta-rizici izračunavaju se u skladu sa stavkom 3.

Članak 5.

Određivanje kapitalnih zahtjeva za gama rizik u skladu s pristupom delta-plus

1. Za potrebe članka 4. stavka 1. točke (a) kapitalni zahtjevi za gama rizik izračunavaju se postupkom koji se sastoji od sljedećeg niza koraka:

(a) gama učinak izračunava se za svaku pojedinačnu opciju ili varant;

(b) gama učinci pojedinačnih opcija ili varanta koji se odnose na jednaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta zbrajaju se;

(c) apsolutna vrijednost zbroja svih negativnih vrijednosti koja proizlazi iz koraka (b) daje kapitalne zahtjeve za gama-rizik. Pozitivne vrijednosti koje proizlaze iz koraka (b) zanemaruju se.

2. Za potrebe koraka u stavku 1. točki (a) gama učinci izračunavaju se u skladu s formulom opisanom u Prilogu I.

3. Za potrebe koraka u stavku 1. točki (b) zasebna vrsta odnosnog instrumenta jest:

(a) za kamatne stope u istoj valuti: svaki razred dospijeća kako je utvrđeno u članku 339. tablici 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) za vlasničke instrumente i dioničke indekse: svako tržište kako je definirano u pravilima koja su u pripremi u skladu s člankom 341. stavkom 3. Uredbe (EU) 575/2013;

(c) za strane valute i zlato: svaki par valuta i zlato;

(d) za robu: roba koja se smatra istovjetnoj utvrđenoj u članku 357. stavku 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Članak 6.

Određivanje kapitalnih zahtjeva za vega-rizik u skladu s pristupom delta-plus

Za potrebe članka 4. stavka 1. točke (b) kapitalni zahtjevi za vega-rizik izračunavaju se postupkom koji se sastoji od sljedećeg niza koraka:

(a) vrijednost vega-koeficijenta određuje se za svaku pojedinačnu opciju;

(a) za svaku pojedinačnu opciju izračunava se pretpostavljeni pomak pretpostavljene volatilnosti plus/minus 25 %, pri čemu se pretpostavljena volatilnost tumači na način opisan u članku 4. stavku 2.;

(b) za svaku pojedinačnu opciju vrijednost vega-koeficijenta koja proizlazi iz koraka u točki (a) množi se s pretpostavljenim pomakom pretpostavljene volatilnosti koja proizlazi iz koraka u točki (b);

(c) za svaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta koja se tumači na način opisan u članku 5. stavku 3. zbrajaju se vrijednosti koje proizlaze iz koraka u točki (c);

(d) zbroj apsolutnih vrijednosti koje proizlaze iz koraka u točki (d) daje ukupne kapitalne zahtjeve za vega-rizik.

Članak 7.

Uvjeti za primjenu scenarijskog pristupa

Institucije mogu koristiti scenarijski pristup ako ispunjuju sve sljedeće zahtjeve:

(a) imaju uspostavljen odjel za kontrolu rizika koji prati rizike portfelja opcija u institucijama i izvještava upravu o rezultatima;

(b) obavijestile su nadležna tijela o unaprijed utvrđenom opsegu izloženosti koji dosljedno obuhvaća ovaj pristup tijekom vremena;

(c) integriraju rezultate scenarijskog pristupa u internom izvješćivanju uprave institucije.

Za potrebe točke (c) institucije definiraju precizne pozicije koje su podložne scenarijskom pristupu, uključujući vrstu proizvoda ili identificirani desk i portfelj, jasan pristup upravljanju rizikom koji se primjenjuje na te pozicije, namjensku IT aplikaciju koja se primjenjuje na te pozicije i opravdanje za dodjelu tih pozicija scenarijskom pristupu s obzirom na one pozicije dodijeljene drugim pristupima.

Članak 8.

Definiranje scenarijske matrice u skladu sa scenarijskim pristupom

1. Za svaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta iz članka 5. stavka 3. institucija definira scenarijsku matricu koja sadržava skup scenarija.

2. Prva dimenzija scenarijske matrice promjena je cijene u gore navedenom odnosnom instrumentu iznad i ispod njegove trenutačne vrijednosti. Taj raspon promjena sastoji se od sljedećeg:

(a) za kamatne opcije ili varante, plus/minus pretpostavljena promjena kamatne stope utvrđena u članku 339. tablici 2. stupcu 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) za opcije ili varante na vlasničke instrumente i indekse vlasničkih instrumenata plus/minus ponder naveden u članku 343. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(c) za opcije ili varante na valutu i zlato, plus/minus ponder naveden u članku 351. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili po potrebi plus/minus ponder naveden u članku 354. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(d) za opcije na robu (varante), plus/minus ponder naveden u članku 360. stavku 1. točki (a) Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Scenariji promjene cijena u odnosnom instrumentu definiraju se ljestvicom od najmanje sedam točaka koja obuhvaća trenutačno promatranje i dijeli raspon naveden u stavku 2. na jednako udaljene intervale.

4. Druga dimenzija scenarijske matrice definira se promjenama volatilnosti. Raspon promjena volatilnosti jest između plus/minus 25 % pretpostavljene volatilnosti, pri čemu se pretpostavljena volatilnost tumači kao u članku 4. stavku 2. Taj raspon dijeli se u ljestvicu od najmanje tri točke koja uključuje promjenu od 0 % i pri čemu se raspon dijeli u jednako udaljene intervale.

5. Scenarijska matrica određena je svim mogućim kombinacijama točaka iz stavaka 3. i 4. Svaka kombinacija predstavlja jedan scenarij.

Članak 9.

Određivanje kapitalnih zahtjeva u skladu sa scenarijskim pristupom

U skladu sa scenarijskim pristupom kapitalni zahtjevi za opcije ili varante za rizike osim delta-rizika izračunavaju se postupkom koji se sastoji od sljedećeg niza koraka:

(a) za svaku pojedinačnu opciju ili varant, svi scenariji iz članka 8. primjenjuju se za izračun simuliranog neto gubitka ili dobitka koji odgovaraju svakom scenariju. Ta simulacija vrši se uporabom potpunih metoda revalorizacije, simuliranjem promjena cijena uporabom cjenovnih modela i ne oslanjanjući se na lokalne približne vrijednosti tih modela;

(b) za svaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta iz članka 5. stavka 3. zbrajaju se vrijednosti izračuna u točki (a) i koje se odnose na pojedinačne scenarije;

(c) za svaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta iz članka 5. stavka 3. „relevantni scenarij" izračunava se kao scenarij za koji vrijednosti određen u koraku (b) proizvode najveći gubitak ili najmanji dobitak ako nema gubitaka;

(d) za svaki distinct vrstu odnosnog instrumenta iz članka 5. stavka 3. kapitalni zahtjevi izračunavaju se u skladu s formulom opisanom u Prilogu II.;

(e) ukupni kapitalni zahtjevi u slučaju rizika osim delta-rizika opcija ili varanta jest zbroj kapitalnih zahtjeva dobivenih od izračuna iz koraka (d) za sve zasebne vrste odnosnog instrumenta iz članka 5. stavka 3.

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Formula koja se koristi za potrebe članka 5. stavka 2.

Formula koja se koristi za potrebe članka 5. stavka 2.:

$$\text{Gama učinak} = \text{^} \times \text{gama} \times VU^2$$

pri čemu je VU:

(f) kod opcija ili varanta na kamatne stope ili obveznice jednak pretpostavljenoj promjeni u prinosu navedenoj u članku 339. tablici 2. stupcu 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(g) kod opcija ili varanta na vlasničke instrumente i indekse vlasničkih instrumenata tržišna vrijednost odnosnog instrumenta pomnožena s ponderom navedenim u članku 343. Uredbe (EU) br. 575/2013.;

(h) kod opcija ili varanta na valutu ili zlato jednak tržišnoj vrijednosti odnosnog instrumenta izračunatog u izvještajnoj valuti i pomnoženoj s ponderom navedenim u članku 351. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili, po potrebi, ponderom navedenim u članku 354. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(i) kod opcija ili varanta na robu jednak tržišnoj vrijednosti odnosnog instrumenta pomnoženoj s ponderom navedenim u članku 360. stavku 1. točki (a) Uredbe (EU) br. 575/2013.

PRILOG II.

Formula koja se koristi za potrebe članka 9. točke (d)

Formula koja se koristi za potrebe članka 9. točke (d):

$$\text{Kapitalni zahtjev} = -\min(0, PC - DE)$$

pri čemu je:

(j) PC („promjena cijene”): zbroj promjena cijene opcija s jednakom zasebnom vrstom odnosnog instrumenta koji se tumači na način opisan u članku 5. stavku 3. (negativni znak za gubitke i pozitivni znak za dobitke) i koji odgovara odgovarajućem scenariju određenom u koraku (c) članka 8. stavka 2.;

(k) DE: „delta učinak” koji se izračunava kako slijedi:

$$DE = ADEV \times PPCU$$

pri čemu je

i. ADEV („zbrojena vrijednost delta-ekvivalenta”): zbroj negativnih ili pozitivnih delta-ekvivalenata, pomnožen tržišnom vrijednosti odnosnog instrumenta ugovora, opcija koje imaju jednaku zasebnu vrstu odnosnog instrumenta koja se tumači na način opisan u članku 5. stavku 3.;

ii. PPCU („postotak promjene cijene odnosnog instrumenta”): postotak promjene cijene odnosnog instrumenta koji se tumači na način opisan u članku 5. stavku 3. koji odgovara odgovarajućem scenariju utvrđenom u koraku (c) članka 8. stavka 2.